

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 18. marca 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. P. K.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005), o dovolaní obvineného Ing. P. K., zastúpeného obhajcom JUDr. P. V., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2006, sp. zn. 2 To 173/05, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného Ing. P. K. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 12. júla 2005, sp. zn. 3 T 42/02, bol obvinený Ing. P. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10. februára 1997 v sídle spoločnosti V. – E., a. s., na P. X. v B. s Ing. J. T. uzatvoril v ústnej forme zmluvu o prevode zaknihovaných cenných papierov, ktorých emitentom je akciová spoločnosť V. – E., a. s., P. X., B., ktorej predmetom zmluvy bol prevod 6775 akcií na doručiteľa, pričom bola dohodnutá kúpna cena 1 akcie 67 Sk, následne prevzal od Ing. J. T. v štyroch splátkach dohodnutú kúpnu cenu, a to dňa 6. októbra 1997 sumu vo výške 200 000 Sk, dňa 5. decembra 1997 sumu vo výške 75 000 Sk, dňa 6. marca 1998 sumu vo výške

57 000 Sk a dňa 3. augusta 1999 sumu vo výške 122 000 Sk s tým, že po uhradení celej sumy bude realizovať prevod 6775 akcií na osobu Ing. J. T., čo však nevykonal a prevzaté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému Ing. J. T. škodu vo výške 454 000 Sk.

Za to mu bol podľa § 248 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ing. J. T. škodu vo výške 454 000 Sk.

Odvolanie obvineného proti tomuto rozsudku Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. januára 2006, sp. zn. 2 To 173/05, ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený Ing. P. K. písomným podaním z 25. septembra 2006 (doručeným súdu prvého stupňa 27. septembra 2006) prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. P. V. (v zmysle doloženého plnomocenstva) dovolanie.

Dovolateľ v ňom v plnom rozsahu zotrval na svojich obhajobných tvrdeniach z pôvodného konania, podľa ktorých sa žalovaného trestného činu nedopustil, nakoľko ústnu dohodu o prevode akcií s poškodeným Ing. T. neuzavrel. Podľa neho dospeli súdy oboch stupňov k nesprávnym skutkovým záverom a na základe toho bol aj nesprávne uznaný za vinného zo spáchania žalovaného skutku. V ďalšom podrobne analyzoval priebeh súdneho konania, kde poukázal najmä na tú skutočnosť, že predchádzajúce dva rozsudky, ktorými bol uznaný za vinného na rovnakom skutkovom základe, boli na základe jeho odvolaní nadriadeným súdom zrušené, pričom v prípade tretieho (napadnutého) odsudzujúceho rozsudku sa prvostupňový súd nespravoval už skôr vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Taktiež v podrobnostiach poukázal na dôkazy produkované v konaní a na ich nesprávne hodnotenie súdmi oboch stupňov, pričom argumentačne sa snažil najmä zdôrazniť nehodnovernosť svedkov, ktorí ho usvedčujú, poukazujúc na viaceré

nelogickosti v ich výpovediach, ako aj na zaujatost' týchto svedkov (najmä svedka Ing. Š. a poškodeného Ing. T.). Tak považuje najmä za nelogické prečo by mal poškodenému predávať akcie v cene 67 Sk za kus, keď svedkovi Ing. B., svojmu dlhoročnému priateľovi, ich predal za 278 Sk za kus. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka Ing. Š. a poškodeného Ing. T., ktorí v inom konaní (občianskom súdnom) vypovedali odlišne v tom zmysle, že podmienky prevodu akcií boli pre všetkých rovnaké. Taktiež poukázal na to, že v čase údajnej poslednej splátky existovali medzi obvineným a poškodeným vážne nezhody, čo sponchybňuje pravdivosť záveru súdu, že by k jej prevzatiu došlo bez potvrdenia. Pochybné je podľa neho i to, prečo poškodený nežiadal postupný prevod akcií, keď tieto splácal v splátkach. Taktiež svedok Ing. Š., ktorý mal potvrdiť odovzdávanie peňazí za akcie, svoju výpoveď viackrát menil.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ v napadnutom uznesení krajského súdu vidí naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keď uviedol, že toto rozhodnutie považuje za „založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pretože došlo k pochybeniu pri jeho zisťovaní, pretože súd porušil hmotnoprávne ustanovenie zákona“.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry v Bratislave II a poškodenému Ing. J. T. Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. K dovolaniu obvineného sa žiadna zo zainteresovaných strán nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. **dôvod podľa odseku 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Primárne je potrebné konštatovať, že z citovaného zákonného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Dovolací súd nie je legitimovaný v danom prípade posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Z obsahu dovolania je pritom zrejmé, že dovolateľ namietal výlučne skutkové závery súdov v pôvodnom konaní, a to tak z hľadiska nesprávneho zistenia skutkového stavu (§ 2 ods. 10 Tr. por.), ako aj nesprávneho hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek uvedenému bol povinný preskúmať správnosť právnej kvalifikácie ustáleného skutku súdmi oboch stupňov a musí konštatovať, že skutok bol nesprávne právne posúdený.

Tieto ho v pôvodnom konaní právne posúdili ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. I keď okresný súd to v odôvodnení prvostupňového rozsudku priamo neuvádza, je zrejmé, že na posúdenie trestnosti činu obvineného aplikoval v zmysle § 16 ods. 1 Tr. zák. ako zákon pre obvineného priaznivejší Trestný zákon v znení účinnom v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku (škoda, ktorú obvinený spôsobil žalovaným činom totiž z hľadiska Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku bola z pohľadu ustanovenia

§ 89 ods. 13 Tr. zák. škodou značnou, zatiaľ čo podľa Trestného zákona účinného v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku „len“ škodou väčšou, čomu zodpovedala aj nižšia trestná sadzba v rozmedzí 1 až 5 rokov odňatia slobody).

Podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Podľa § 248 ods. 3 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.

Už z uvedeného je zrejmé, že konanie obvineného nebolo možné správne kvalifikovať podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., nakoľko odsek 3 citovaného ustanovenia vôbec neobsahuje písmeno d/.

Odhladnuc od uvedeného, nesprávnosť právnej kvalifikácie v posudzovanom prípade sa však vzťahuje k samotným zákonným znakom trestného činu sprenevery. Súd prvého stupňa a následne aj odvolací súd sa v odôvodnení svojich rozhodnutí s otázkou naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery nevysporiadali. Obmedzili sa len na konštatovanie, že uvedené znaky obvinený žalovaným konaním naplnil.

Skutok právoplatne ustálený rozhodnutiami súdov oboch stupňov však nenapĺňa objektívnu stránku trestného činu sprenevery, ktorou je „prisvojenie si cudzej veci, ktorá bola obvinenému zverená“. Peňažnú sumu, ktorá bola obvinenému odovzdaná poškodeným ako kúpna cena za prevod akcií na základe ústnej zmluvy o prevode akcií, nemožno považovať za cudziu vec, ktorá bola obvinenému zverená. Uvedená peňažná suma – kúpna cena – obvinenému patrila, nakoľko zo strany poškodeného išlo o plnenie jeho zmluvnej povinnosti. Z rovnakého dôvodu neprevedenie akcií obvineným na poškodeného po zaplatení celej kúpnej ceny nemožno hodnotiť ako neoprávnené prisvojenie si predmetnej peňažnej sumy (kúpnej ceny). Taktiež za cudziu inou osobou zverenú vec nemožno považovať ani zaknihované cenné papiere, keďže ich vlastníkom bol obvinený.

Predmetný skutok preto nenapĺňa zákonné znaky trestného činu sprenevery. Treba však konštatovať, že napĺňa zákonné znaky trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. **kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu** nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak **spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu**.

Zo skutkovej vety ustálenej súdmi oboch stupňov, bez toho, aby ju dovolací súd skúmal z hľadiska úplnosti a správnosti zisteného skutku, vyplýva, že obvinený uviedol poškodeného do omylu v otázke prevodu akcií po úplnom zaplatení dohodnutej kúpnej ceny, keď predmetné akcie po zaplatení dohodnutej kúpnej ceny na poškodeného nepreviedol, čím seba obohatil o 454 000 Sk na škodu majetku poškodeného Ing. J. T. V čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku uvedená suma predstavovala z hľadiska § 89 ods. 13 Tr. zák. škodu väčšiu (130 000 Sk až 649 999 Sk).

Vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. však uvedené pochybenie oboch súdov v pôvodnom konaní nemožno napraviť, a teda napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II a naň obsahovo nadväzujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave nemožno zrušiť, pretože zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Tento záver vyplýva z rovnakej trestnej sadzby ustanovenej za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorá je vymedzená rozpätím 1 až 5 rokov odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/

Tr. por., vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., nebol splnený, a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného Ing. P. K. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. marca 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: